UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.P. Thomæ Młodzianowski, Poloni, Societatis Jesu, Prælectionum Theologicarum Tomus ...

De Deo, Angelis Et Actibus Humanis

Młodzianowski, Tomasz

Moguntiae, 1682

Index Conclusionum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-82949

Visual Library

Difficultas I. Quodnam ſit Conſtitutivum Perſonarum pag. 229
Punctum Diff. 1. An Proprietates abſolutæ conſtituant Perſonas? ib.
Punctum Diff. 2. Relatio apud alios ſub qua formalitate conſtituat perſonam? 232
Punctum Diff. 3. Deciditur de Conſtitutivo Perſonarum 234
Diff. II. An Formalitas Perſonæ & Relationis perfectionem importet in Divinis? 236
Punctum Diff. 1. Deciditur Difficultas 237
Punctum Diff. 2. Solvuntur Objectiones 238
Punctum Diff. 3. Suntné in Trinitate tres perfectiones Relativæ? 240
Diff. III. An detur Subſiſtentia Abſoluta? 243
QUÆSTIO II. *De Proceſſionibus Divinis* 245
Diff. I. Quodnam ſit Principium formale ut Quo Proceſſionum Divinarum? 246
Punctum Diff. 1. Adferuntur aliorum Explicationes ib.
Punctum Diff. 2. Explicatur ratio principii formalis ut Quo in Divinis 249
Diff. II. Ex quorumnam objectorum Notitia, vel amore ſit Proceſſio in Divinis? 254
Punctum Diff. 1. Quid ſentiendum de Objectis Increatis? ib.
Punctum Diff. 2. De Creatis Objectis 255
Diff. III. Quænam Proceſſio in Divinis ſit Generatio? 258
Punctum Diff. 1. Reſpondetur ad quæſitum ib.
Punctum Diff. 2. Solvitur principalis Objectio & proponuntur aliorum Explicationes 263
Diff. IV. De Connexione inter procedere & diſtingui 265

DISPUTATIO ULTIMA.

De SS. Trinitate controverſè. 267
Claſſes variæ Errorum 268
Antiquitas doctrinæ Catholicæ ib.
QUÆSTIO I. *De ipſomet Myſterio SS. Trinitatis* 269
Diff. I. Solvuntur Objectiones à Ratione petitæ ib.
Punctum Diff. 1. Objectiones Crellii ib.
Punctum Diff. 2. Objectiones Goslavii 274
Punctum Diff. 3. Solvuntur aliæ Objectiones 277
Diff. II. Solvuntur Object. ex Scriptura ib.
Punctum Diff. 1. Solvuntur Object. ex Evang. *Ioann. & Matth.* ib.
Punctum Diff. 2. Solvuntur Object. ex S. Paulo 280
Punctum Diff. 3. Solvuntur reliquæ Objectiones ex Scriptura 284
Diff. III. Probatur Myſterium SS. Trinitatis 285
QUÆSTIO II. *De Perſona Filii* 287
Diff. I. Solvuntur Object. à Ratione petitæ ib.
Punctum Diff. 1. Rationes ex Goslavio ib.
Punctum Diff. 2. Solvuntur Object. Crellii & Eunomianorum 290
Diff. II. Solutio Objectionum ab Auctoritate 292
Punctum Diff. 1. Solutio Objectionum ex S. Joan. ib.
Punctum Diff. 2. Explicantur aliæ Auctoritates 298
Punctum Diff. 3. Continuatur Explicatio aliorum locorum 301
Punctum Diff. 4. Quæſita quædam proponuntur 303
Punctum Diff. 5. Inſtantiæ pro Quæſitis & aliæ Objectiones ſolvuntur. 304
Diff. III. Oſtenduntur loca Scripturæ pro Divinitate Filii Dei 313
QUÆSTIO III. *De Spiritu Sancto* 314
Diff. I. Explicantur Auctoritates in oppoſitum ib.
Diff. II. Adferuntur loca pro Divinitate Spir. S. 317

INDEX II.

CONCLUSIONUM.

Ex Prologo.

GEnus in definitione Theologiæ ponendum eſt, quod ſit virtus intellectus, vel Scientia latiſſimè, Tract. 1. Differentia Theologiæ habetur ratione Objecti, quod quidem formale, ſunt Articuli Fidei, ſcientificè (latiſſimè licèt) notificantes verum; Tract. 1. Ex quo infertur neceſſitas Theologiæ ad convenientius habendam fidem, Tract. 1.

Ex Diſputatione 1.

De Deo ſecundùm ſe.

DEum exiſtere, & eſſe unum, Diſp. 1. etiam Demonſtratio oſtendit. Primo eſſentialis conceptus illius, non eſt ipſa Eſſentia cum Attributis, d. 1. nec Aſeitas, d. 1. nec item Intellectivitas è ſe, d. 1. ſed potiùs Eſſe, ſeu Eſſentia perfectiſſima, in genere Eſſentiæ, diſp. 1.

Ex Diſputatione 2.

De Attributis.

DAtur in Divinis, immò & in creatis, Diſtinctio Virtualis, d. 2. ſed non illa ex natura rei nemine cogitante, d. 2. Inter Naturam & Perſonalitates, etiam in ordine ad prædicata primo-intentionalia, inter Attributa autem, & in Creatis non niſi in ordine ad prædicata ſecundo intentionalia, d. 2. Hæc diſtinctio, non eſt diſtinctio realis in tertio, d. 2. nec vis producendi diverſa, d. 2. ſed æquivalentia indiviſibilis entitatis, ad reperibilia ſeorſim, diſp. 2.

NOn tantùm inter Naturam & Perſonalitates, dantur Præciſiones objectivæ, ſed & inter Attributa comparata inter ſe, & ad eſſentiam, d. 2. immò & inter formalitates creatas, d. 2. ſi Attributa & creatæ formalitates, ſecundum rationes communes ſpectentur, d. 2.

PRo ſtatu præciſionis objectivæ, non involvunt ſe Attributa, d. 2. nec ut diſtincta per rationem, ſunt omnia æque perfecta: d. 2. & licèt ſumantur ſimul cum Deitate, unum poteſt eſſe perfectius alio materialiter, d. 2.

Ex Diſputatione 3.

De Deo Sciente.

PRior eſt formalitas in Deo Scientis, quàm ſcibilis à nobis intuitivè, d. 3. Actus primus Metaphyſicus intelligen-

telligendi in Deo datur, d. 3. Scientiæ Divinæ objectum primarium eſt Deus: d. 3. ſecundarium creaturæ. Noſcit ſe Deus in creaturis, d. 3. & ex Creaturis. Noſcit creaturas in illiſmet ipſis, & in ſeipſo. ibid.

SCientia Neceſſaria & Naturalis, item Contingens & Libera, rigoroſè loquendo, non ſunt idem, ſed diſtinguuntur penes varias formalitates & Connotata, d. 3. Ut rectè dividantur, ſic collocari debent, ut Neceſſariæ Liberæ, & Naturali Contingens potius opponantur, d. 3. Scientia ſimplicis intelligentiæ, eſt cauſa rerum, d. 3.

AN detur diviſio in Scientiam Mediam, & non Mediam, controvertunt Auctores. Si placet, doctrinæ & claritatis ergo, tertium membrum conſtituere, quid obeſt! inquit Vaſquez, d. 3.

Ex Diſputatione 4.

De Scientia Conditionalium Liberorum.

DAri in Deo Scientiam Conditionalium Liberorum, de Fide eſt, d. 4. Scientiam vero Conditionatam, auctoritas & ratio probat. Scientia conditionata non eſt formalis futuritio conditionati futuri, d. 4. nec aſſert primo infallibilitatem objecto, ibid.

Ex Diſputatione 5.

De Medio noſcendi conditionata Libera.

MEdium noſcendi futura Conditionata Libera, non eſt coëxiſtentia eorundem Conditionata, quæ deriventur ab æternitate, d. 5. poteſt tamen illis tribui aliqua coëxiſtentia: d. 5. ſed hoc medium eſt, ipſamet præſentialitas eorundem, quam haberent pro certa differentia temporis, d. 5. Poſſunt quoque dicta futura noſci in Cauſa Libera, prout operatura. d. 5.

PRædeterminatio Phyſica abſolutè loquendo eſt poſſibilis, d. 5. v. g. ad impediendum libertatem, ſed non unquam medium noſcendi Libera d. 5. Exceſſus vocationis ſupra oppoſitum, non eſt infallibile ſemper medium ea noſcendi. d. 5.

Ex Diſputatione 6.

De Poſſibilitate & Principiis viſionis.

NEc impoſſibilitas viſionis beatæ diſp. 6. nec poſſibilitas d. 6. demonſtrari poteſt; unde etiam hæ propoſitiones; Demonſtrabile eſt viſionem Dei eſſe poſſibilem, & Demonſtrabile eſt viſionem impoſſibilem, contradictoriæ non ſunt.

NOn eſt adhuc deducta implicantia ex principiis intrinſecis, quod ſit impoſſibilis potentia materialis cognitione materiali attactiva ſpiritualium, d. 6. Non eſt etiam ullum argumentum pro poſſibilitate talis creaturæ, d. 6. Per locum Theologicum probatur impoſſibilitas potentiæ materialis attactiva ſpiritualium, d. 6. Poteſt tamen præſens oculus elevari ad producendam viſionem Dei mortuo modo, d. 6.

COmprehenſio Dei creata abſolutè implicat, d. 6. Rectè deſcribitur Comprehenſio ut ſic: Quòd ſit notitia intuitiva, profecta à principio, æque ad minimum perfecto, ac eſt Objectum noſcibile, d. 6. Poſſibilis eſt ſpecies Dei impreſſa: d. 6. de facto non datur, d. 6. Datur lumen gloriæ, d. 6. Illud non eſt ſpecies impreſſa, d. 6. ſine quo de abſoluta potentia poſſet videri Deus, d. 6. Intellectus noſter ad viſionem beatam concurrit effectivè d. 6. cujus eſt ille principalis quidem, ſed remota cauſa, ib. concurritque ad illam immediatè, d. 6.

Ex Diſputatione 7.

De ipſa Viſione Dei.

VIſio Dei eſt omni intellectui ſupernaturalis, d. 7. Implicat ut viſio ſit formaliter præciſio, d. 7. præciſum tamē poteſt eſſe viſum, unde & eſſentia præciſa à Perſonalitatibus, & è converſo, videri poteſt, d. 7. Nihilominus non eſt poſſibile videri unam perſonam Correlativam, quin noſcatur aliquo modo alia, d. 7. Eſt poſſibile videri unam perſonam correlativam viſione inadæquata, & non videri aliam perſonam, ibid. Poteſt attingi perfectio diſparata non attingendo aliam diſparatam, d. 7. In ſententia ponente Attributa de primo eſſentiali Dei conceptu, non poteſt videri eſſentia non viſis attributis, d. 7. Secus in ſententia oppoſita, ibid. Accipiendo item Attributa pro formis metaphyſicis poteſt videri unum non viſis aliis, d. 7.

OMnes poſſibiles creaturæ, poſſunt videri in Deo, d. 7. Perfectior intellectus cum Lumine gloriæ perfectiorem materialiter ponit viſionem, d. 7.

Ex Diſputatione 8.

De Deo volente.

DAtur in Deo voluntas, d. 8. Hujus diviſiones ſunt variæ, ibid. Poſſibilia neceſſario amat Deus non tamen ſummè, ibid. Actus Dei Liber explicari poteſt imprimis per æquivalentiam unius ejuſdemque actus Divini, ad actus novos vel creatos vel increatos, ſi per impoſſibile darentur, faciendo id ſine mutatione, quod faceret in creatis mutatio, d. 8.

EXplicari etiam rectè per hoc poteſt, quòd Actus Dei liber, ſit ipſemet actus neceſſarius, prout connotat aliquid, quod poteſt eſſe & non eſſe, d. 8. Non explicamus tamen illum per hoc, quod cum ſit adæquate identificatus Deo, poſſit diminutè deſinere, & quod virtualiter intrinſecè diſtinguatur ab Actu neceſſario, d. 8.

PRædeſtinatio diverſimodè accipitur, d. 8. in illa dilectio & electio aliud ſunt, ibid. Diſtinguitur prædeſtinatio ab electione, d. 8. illa definitivè, eſt ratio tranſmiſſionis rationalis creaturæ in ultimum finem, in Deo præexiſtens, d. 8. importatque non modo actum intellectus, d. 8. ſed & voluntatis, ibid. Prædeſtinativum decretum non formatur à Deo non præconſulta noſtra libertate per ſcientiam conditionatam, d. 8.

FOrmatum autem eſt à Deo decretum prædeſtinativum, ex duplici motivo totali, nempe Divinæ bonitatis, & ſimul etiam meritorum abſolutè præviſorum, d. 8. Ad quod defendendum non eſt neceſſe ponere ordinem intentionis in Divinis, diſtinctum ab ordine executionis, licet defendi poteſt, d. 8.

REprobatio eſt duplex; Negativa, & hæc habetur in eodem ſigno, quo Prædeſtinatio d. 8. Et Poſitiva, quæ non eſt facta ante abſolute præviſa demerita, d. 8. Hæc propoſitio: Deus ſeligit pro reprobis gratias deeſſicaces, ſi faciat hunc ſenſum, confert Deus auxilia, præinformatus notitia non ſecuturitionis effectus, vera eſt. Si autem faciat hunc ſenſum; Deus facit auxilia incongrua

& ex

& ex appetitu non ſecuturitionis effectus illa confert, eſt falſa, d. 8. Etiam parvuli non ſunt reprobati ante præviſum abſolute originale peccatum, d. 8. Non tenemus reprobationem poſitivam adultorum factam ob ſolum Originale, d 8. Nomine reprobationis non venit aliud quam denegatio ſelecti auxilii, d. 8.

Ex Diſputatione 9.

De Sanctiſſima Trinitate.

QUamvis detur identitas realis inter Perſonam & naturam Divinam, non poteſt tamen dici, quod in ſenſu materiali Paternitas conſtituatur natura Divina, conſtituitur tamen Formalitatibus indiſtinctis virtualiter à primo conſtitutivo, d. 9.

QUod attinet ad primo conſtitutivum Perſonatum Divinarum ſub formalitate v.g. Patris, primò conſtituitur Paternitate, ſub Formalitate primæ Perſonæ formaliter acceptæ, conſtituitur Formalitate primæ Perſonalitatis, idem proportionatè dicendum de aliis Perſonis, d. 9.

CÆterum proprietatibus abſolutis non conſtituuntur Divinæ Perſonæ, d. 9. nec relatione, prout habet rationem conceptæ, d. 9. nec per propriam rationem relationis, d. 9. ſed conſtituuntur referibili hoc eſt Originibus, d. 9.

FOrmalitas Perſonæ & Relationis, importat perfectionem, d. 9. ſed ſecundùm noſtros conceptus, neque infinitam, d. 9.

COmmodiùs dicitur dari tres perfectiones Relativas, d. 9. nullo autem modo admitti debent tres Deitates Relativæ, d. 9.

NOn datur in Deitate ſubſiſtentia aliqua abſoluta, d. 9.

DAntur in Divinis veræ & reales Proceſſiones, d. 9. ſunt immanentes, d. 9. tantùm duæ, ibid. Proceſſio Activa & Paſſiva, aliquo ſenſu diſtinguuntur realiter, ſecus ſi ſumantur ita, prout accipiuntur in creatis actio agens & acta, d. 9.

PRincipium formale Quo Proceſſionum, non ſunt Operationes naturæ, quæ antecedunt ratione, ipſas operationes Intellectus & voluntatis, d. 9.

NOn item hoc Principium reſpectu Filii eſt Intellectio communis, reſtricta Paternitate: vel reſpectus Spiritus Sancti volitio communis, terminata Perſonalitate Patris & Filii, d. 9.

SEd hoc Principium eſt reſpectu Filii Dictio, reſpectu Spiritus Sancti Spiratio, d. 9. utraque virtualiter diſtincta ab intellectione & Volitione communi, ita ut intellectio v. g. communis, ne in ſenſu quidem materiali ſit Principium Formale Quo Productionis Verbi, d. 9.

IN re non datur intellectus Patris, qui ſit in actu primo phyſico ad intelligere & dicere, d. 9. poteſt poni ex modo noſtro concipiendi, ibid. huic actui primo tribui debet potius dicere quàm ipſi Intellectioni, d. 9. Dicere tamen hoc eſt idem realiter cum Intellectione, ibid. formaliſſimè ſumptum dicere eſt de linea ipſius intelligere, ibid. licet ab ipſo intelligere communi diſtinguatur virtualiter, d. 9. In ſua ſpecialitate Dictio importat exercitium fœcunditatis paternæ, & locutivitatis, cui per modum termini, reſpondet Dictio paſſiva, ſeu Verbum, d. 9.

NOn datur ullum Verbum eſſentiale, ſeu commune omnibus tribus Perſonis, d. 9.

EX notitia eſſentiæ, d. 9. & attributorum, ibid. ex notitia item omnium trium Perſonarum procedit Verbum, d. 9. ex notitia item poſſibilium, d. 9. & futurorum, d. 9. & ex eorundem objectorum amore, ſpiratus Spiritus Sanctus, d. 9.

SOla proceſſio Verbi in Divinis eſt Generatio, diſp. 9.

DAtur hypotheſis, in qua ſi non procederet Spiritus Sanctus à Filio, nullo modo diſtingueretur poſitivè ab eodem, d. 9. & alia, in qua poſitivè à Filio diſtingueretur, quamvis ab illo non procederet, d. 9.

Ex Diſputatione ultima.

CRedimus Deum eſſe Unum in Eſſentia, Trinum in perſonis.

SEcunda Trinitatis perſona eſt verè Deus, itemque tertia.